

РЕШЕНИЕ

№ 3987

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **2065** по описа за **2013** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. П. А. срещу съдебно решение от 10.01.2013г. на СРС, НО, 96 състав по нахд № 4909/2012 г. с което е потвърдено НП № 28/ 7.02.2012г. на Директор офис „Надежда” при ТД на НАП С. с което на Г. П. А. на основание чл.355 ал.1 КСО е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лв. за нарушение по чл.5 ал.4 т.2 КСО във вр. чл.3 ал.3 т.2 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите и осигурителите за осигурени при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт. Поддържа, че декларация образец № 6 има единствено уведомителен характер и е формална. Твърди, че е добросъвестен данъкоплатец и не дължи социални и здравни осигуровки. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната

жалба и моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата и потвърждаване на решението на СРС, като правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка чл. 63 от ЗАНН и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение от 10.01.2013г. на СРС, НО, 96 състав по нахд № 4909/2012 г. е потвърдено НП № 28/ 7.02.2012г. на Директор офис „Надежда” при ТД на НАП С. с което на Г. П. А. на основание чл.355 ал.1 КСО е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лв. за нарушение по чл.5 ал.4 т.2 КСО във вр. чл.3 ал.3 т.2 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите и осигурителите за осигурени при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Г. С. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при издаване на атакуваното НП не са допуснати нарушения на административно-производствените правила и категорично се установява извършването на нарушението по см. на чл.5 ал.4 т.2 КСО във вр. чл.3 ал.3 т.2 от Наредба № Н-8/29.12.2005г., като правилно е ангажирана и отговорността по чл.355 ал.1 КСО.

В подкрепа на твърденията си, че не дължи осигурителни вноски за процесния период, пред настоящата инстанция касаторът е представил заверени от НОИ документи с отразени в тях дати на внасяне на осигурителни вноски за 2010г, 2011г и 2012г. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящата съдебна инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи. Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано. Както посочихме пределите на касационната проверка се определят от наведеното с жалбата единствено касационно основание, свързано с твърдението за формалния и уведомителен характер на декларация образец № 6. Касаторът не оспорва приетата от съда фактическа

обстановка, а именно, че не е подал в компетентната ТД на НАП декларация образец № 6 по чл.2, ал.2 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. с данни за дължимите осигурителни вноски за предходната 2010г в законоустановения срок – до 30.04.2011г., който в конкретния случай изтича на 2.05.2011г. Нарушението, за което е наложена глоба е формално по своя характер, като изпълнителното деяние се състои в бездействие, а именно неподаване на декларация в рамките на регламентирания законов срок. Отговорността, която законът възлага по реда на чл. 355, ал. 1, във връзка с чл. 5, ал. 4 от КСО, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само обективно да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения. Ирелевантни са твърденията на касатора, че не дължи осигурителни вноски за процесния период- 2010г., тъй като всички дължими вноски за предходната година - независимо дали са внесени или не, се декларират еднократно от задълженото лице с подаване на декларация образец № 6, на основание чл. 3, ал. 3, т. 2, б. „а” от цитираната по горе наредба. Внасянето на дължимите осигурителни вноски не оказва влияние върху задължението за деклариране на посочените обстоятелства, а пропуската на изпълнението му засяга (застрашава или уврежда) осигурителните права на осигуреното лице. Внасянето на дължимите осигурителни вноски в срок не представлява смекчаващо отговорността обстоятелство, тъй като същото е дължимо по силата на закона и неизпълнението на това задължение е друго основание за административнонаказателна отговорност. Касаторът с бездействието си е нарушил чл.5 ал.4 т.2 КСО.

Предвид липсата на други изложени касационни основания и съобразно чл. 218, ал. 1 от АПК, подадената касационна жалба е неоснователна.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законносъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 10.01.2013г. на СРС, НО, 96 състав по нахд № 4909/2012 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: